

N:o 74.

Ank. till Riksd. kansli den 30 april 1896, kl. 1 e. m.

*Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändrad lydelse af 1 §
i lagen om sjukkassor den 30 oktober 1891.*

Från Andra Kammaren har lagutskottet emottagit en inom samma kammare af herr *O. Walter* väckt motion, n:o 180, af följande lydelse:
»Med anledning af det af herr *J. A. Fjällbäck* i sin motion väckta yrkandet om höjning af förvaltningsbidragen till inregistrerade sjukkassor tillåter jag mig vördsamt föreslå den förändring af § 1 i sjukkasselagen, att ordet tjugufem utbytes mot ordet femton. Afsigten med statens förvaltningsbidrag torde väl icke ensamt hafva varit att understödja redan befintliga sjukkassor, utan att det äfven skulle verka uppmuntrande till bildande af nya på platser, der sådana ej förut finnas. Beklagligt nog har landsbygdens befolkning endast i mycket ringa grad fattat nödvändigheten af ömsesidig hjälp vid sjukdom och deraf föranledt tillfälligt ekonomiskt trångmål. Denna art af sammanlutning är i de flesta delar af vår landsbygd mindre känd, och därför ganska svår att införa för dem, som intressera sig för den goda saken. Den största svårigheten är att vid en kassas bildande uppnå ett antal af minst tjugufem medlemmar eller det behöfliga antalet för statsbidragets erhållande. Ju lägre minimiantalet sättes, ju lättare är det naturligtvis att få kassan till stånd, och sedan den hunnit visa sina goda verkningar, så försvinner nog snart misstron och liknöjdheten bland de utanför stående, så att antalet medlemmar säkerligen ganska snart uppnår det nu stadgade minimum och mera dertill. Den anmärkningen kan möjligen göras, att 15 medlemmar är ett allt för litet antal

och att kassan därför kommer att blifva svag i ekonomiskt afseende, men häremot kan framhållas, att, derest, med bifall till det väckta förslaget, bidraget höjes till 2 kronor per medlem, så kommer en kassa med 15 medlemmar att erhålla 30 kronor i förvaltningsbidrag, och som dess öfriga inkomster för bidragets erhållande måste vara denna summa tre gånger, så kommer hela årsinkomsten att uppgå till 120 kronor, under det att enligt nu gällande bestämmelser en kassa med 25 medlemmar endast behöfver 75 kronors årsinkomster för att få bidraget, och således är betydligt svagare i ekonomiskt afseende, än hvad skulle blifva fallet efter den föreslagna förändringen, hvilken alltså skulle i väsentlig mån underlätta och stärka ändamålet med sjukkasselagen.

På grund af hvad jag sålunda haft äran anföra, får jag vördsamt föreslå,

det Riksdagen måtte antaga följande förändrade lydelse af § 1 i lagen om registrerade sjukkassor:

Förening för inbördes sjukhjälp, sjukkassa, hvilken består af minst 15 medlemmar samt i enlighet med denna lag antagit stadgar och utsett styrelse, må kunna, på sätt nedan sägs, vardas registrerad.»

Sedan herr Fjällbäcks ofvan omförmälda motion, hvilken behandlats af statsutskottet vid nu pågående riksdag, blifvit af kamrarne afslagen samt förutsättningen för herr Walters förslag sålunda bortfallit, hemställer utskottet,

att herr Walters ifrågavarande motion icke må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 30 april 1896.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.